

DECRETUM DE PASTORALI EPISCOPORUM MUNERE IN ECCLESIA

PROOEMIUM

1. Christus Dominus, Filius Dei vivi, qui venit ut salvum faceret populum suum a peccatis ¹ utque omnes homines sanctificarentur, sicut Ipse missus est a Patre, ita et misit Apostolos suos ², quos ideo sanctificavit, tradens eis Spiritum Sanctum, ut et ipsi glorificarent Patrem super terram et homines salvos facerent, «in aedificationem Corporis Christi» (Eph 4, 12) quod est Ecclesia.

2. In hac Christi Ecclesia, Romanus Pontifex, ut successor Petri, cui oves et agnos suos pascendos Christus concredidit, suprema, plena, immediata et universali in curam animarum, ex divina institutione, gaudet potestate. Qui ideo, cum tamquam omnium fidelium pastor ad bonum commune Ecclesiae universae et ad bonum singularum Ecclesiarum procurandum missus sit, super omnes Ecclesias ordinariae potestatis obtinet principatum.

Episcopi autem et ipsi, positi a Spiritu Sancto, in Apostolorum locum succedunt ut animarum pastores ³, atque, una cum Summo Pontifice et sub Elusdem auctoritate, ad Christi, aeterni Pastoris, opus perenne reddendum missi sunt ⁴. Christus enim Apostolis eorumque successoribus dedit mandatum atque potestatem ut docerent omnes gentes, hominesque sanctificarent in veritate atque pascerent. Episcopi itaque, per Spiritum Sanctum qui datus est eis, veri et authentici effecti sunt fidei Magistri, Pontifices ac Pastores ⁵.

3. Hoc suum episcopale munus, quod per consecrationem episcopalem susceperunt ⁶, Episcopi, sollicitudinis omnium Ecclesiarum participes, in communione et sub auctoritate Summi Pontificis exercent, ad magisterium et regimen pastorale quod attinet, omnes uniti in Collegio seu corpore quoad universam Dei Ecclesiam.

Illud exercent singuli quoad assignatas sibi dominici gregis partes, unusquisque Ecclesiae particularis sibi commissae curam gerens aut quandoque aliqui coniunctim necessitatibus quibusdam diversarum Ecclesiarum communibus providentes.

1. Cfr. *Matth*, 1, 21.

2. Cfr. *Io.*, 20, 21.

3. Cfr. Conc. Vat. I, Sessio IV, Const. dogm. I *de Ecclesia Christi*, c. 3, DENZ. 1928 (3061).

4. Cfr. Conc. Vat. I, Sessio IV, Const. dogma *de Ecclesia Christi*, Prooem., DENZ. 1821 (3.050).

5. Cfr. Conc. Vat. II, Const. dog. *de Ecclesia*, Cap. III, nn. 21, 24, 25: AAS 57, 1965, pp. 24-25, 29-31.

6. Cfr. Conc. Vat. II, Const. dogm. *de Ecclesia*, Cap. III, n. 21: AAS 57, 1965, pp. 24-25.